

РЕШЕНИЕ

№ 18255

гр. София, 29.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав, в
публично заседание на 29.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **2999** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 12, ал. 3 от Наредбата за държавните изисквания за признаване на придобито висше образование и завършени периоди на обучение в чуждестранни висши училища /Наредбата/.

Образувано е по жалба от К. С. Г. против Решение рег. № 06-00-25/ 25. 02. 2025 г., издадено от изпълнителния директор на Национален център за информация и документация. С посочения административен акт е отказано признаване на висше образование на жалбоподателката по специалност „Право“ на ОКС „магистър“ на базата на диплома за „ОКС бакалавър“ по специалност „Право“, издадена от „Университет П. 12“, Франция и удостоверение за успешно завършено обучение за магистърска степен по специалност „Право на недвижимите имоти“, издадено от „Университет П. 12“, Франция.

В жалбата се сочат подробни аргументи за незаконосъобразност на оспорения акт, като се иска неговата отмяна.

В съдебното заседание жалбоподателката се представлява от адв. С., която поддържа жалбата и моли същата да бъде потвърдена.

Ответникът – изпълнителният директор на Национален център за информация и документация, не изпраща процесуален представител. В придружителното писмо към административната преписка оспорва основателността на жалбата и моли за нейното отхвърляне.

Административен съд – София град, след като обсъди доводите на страните и съобрази събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заявление вх. № 06-00-25/13. 01. 2025 г. К. С. Г. на основание чл. 8 от Наредбата за

държавните изисквания за признаване на придобитото висше образование и завършени периоди на обучение в чуждестранни висши училища е депозирала искане за признаване на придобитото висше образование със степен "магистър" по специалността "Право", изучавано в периода от 2009 г. до 2024 г. в „Университет 12 П.“, Франция.

Към заявлението са представени документите по чл. 8 от Наредбата - диплома за бакалавърска степен по Право, Икономика, Управление, специалност „Право“, ведно с приложение за оценките; удостоверение за успешно завършено обучение и приложение с оценки от Магистратура 1 и Магистратура 2, диплома за бакалавърска степен, всички издадени от „Университет 12 П.“, Франция и др. документи.

Представено е писмо със заверен превод на български език от началник отдел на факултета по Право в „Университет 12 П.“, Франция, от което се установява, че жалбоподателката е придобила магистърска степен по Право на недвижимите имоти, специализация: Строително право и градоустройство през първата сесия на академичната година 2023 – 2024 г.

Представено е удостоверение от „Университет П. 12“, от което се установява, че на жалбоподателката се връчва диплома за магистърска степен по Право, Икономика, Управление, Специалност: Право на недвижимите имоти, специализация „Строително право и градоустройство“ със 120 кредита.

С писмо от 13. 01. 2025 г. жалбоподателката е представила в НАЦИД учебен план за специалността Бакалавър право в „Университет П. 12“, учебен план на магистратури 1 и 2 „Право“ в „Университет 12 П.“, като и удостоверение за успешно проведен стаж.

Със становище, изготвено от проф. д-р И. С. е установено, че продължителността на обучението по учебен план съгласно представените документи, общата продължителност на обучението за придобиване на ОКС „Бакалавър“ и ОКС „Магистър“ е 5 години, като са присъдени общо 300 ECTS – 180 за бакалавър и 120 за магистър.

Прието е, че от представените от заявителката документи се установява несъответствие между съдържанието на учебната програма и императивните изисквания по чл. 7 от Наредбата за единните държавни изисквания за придобиване на висше образование по специалността „Право“ и професионална квалификация „юрист“. Това несъответствие се изразява в неизучаване на задължителните дисциплини по Наредбата или изучаването им, но в по-малък от предвидения минимален хорариум, а именно:

Прието е също, че заявителката е завършила висшето си образование със защитена дипломна работа за ОКС „Магистър“ и стаж в адвокатска кантора. Този начин на дипломиране е в несъответствие с императивната разпоредба на чл. 11 от Наредбата за единните държавни изисквания за придобиване на висше образование по специалността „Право“ и професионална квалификация „юрист“, съгласно която обучението на студентите по специалността Право завършва с полагане на национални държавни изпити по публичноправни науки, по гражданскоправни науки и по наказателноправни науки.

С Протокол № 292/ 20. 02. 2025 г. от проведеното на 20. 02. 2025 г. заседание на съвета по академично признаване на основание чл. 22, ал. 1 от Правилника за устройството и дейността на Националния център за информация и документация, назначен със Заповед № РД09-4040/ 29. 10. 2024 г. на министъра на образованието и науката и Заповед № РД-19-103/ 5. 11. 2024 г. на изпълнителния директор на НЦИД е прието, че на основание чл. 12, ал. 2 от Наредбата за държавните изисквания за признаване на придобитото висше образование и завършени периоди в чужбина, от К. Г. следва да бъдат положени изпити по задължителните Административно право и административен процес, Финансово право, Облигационно право. Семейно и наследствено право, Международно частно право, Трудово право, Осигурително право, Гражданско

процесуално право, Наказателно процесуално право, Право на Европейския съюз, както и държавните изпити по публичноправни, по гражданскоправни и по наказателноправни науки. Предвид това е издадено обжалваното Решение рег. № 06-00-25/ 25. 02. 2025 г. от изпълнителния директор на Национален център за информация и документация. С посочения административен акт е отказано признаване на висше образование на жалбоподателката по специалност „Право“ на ОКС „магистър“ на базата на диплома за ОКС "бакалавър“ по специалност „Право“, издадена от „Университет П. 12“, Франция и удостоверение за успешно завършено обучение за магистърска степен по специалност „Право на недвижимите имоти“, издадено от „Университет П. 12“, Франция.

За да постанови този резултат, издателят на обжалвания акт е приел, че след направената проверка на документите по реда на чл. 11, ал. 2, т. 2, т. 3, т. 4, т. 5, т. 6 и т. 7 и в съответствие с чл. 2 от Наредбата за държавните изисквания за признаване на придобито висше образование и завършени периоди на обучение в чуждестранни висши училища и чл.16, ал. 2, т. 4 и т. 5 от Правилника за устройството и дейността на НАЦИД, Съветът по академично признаване е установил съществени различия между данните от представените документи и установените в Наредбата за единните държавни изисквания за придобиване на висше образование по специалността „Право“ и професионална квалификация „юрист“ изисквания.

В този случай са представени два документа за завършено висше образование. Първият е диплома за ОКС „бакалавър“ по специалност „Право“, издадена от „Университет П. 12“, Франция, както и приложението към нея, което има отношение към придобитото образование. Според системата за висше образование на Франция окончателната степен за висше образование, съответстваща на втори цикъл по Б. процес е „Master“.

Таи финална диплома се издава след 5-годишно обучение и общият хорариум на присъдените кредити е 300 ECTS.

В конкретния случай административният орган е приел, че не е представена за признаване финалната диплома Master, а вместо това е представено удостоверение за успешно завършено обучение за магистърска степен по специалност „Право на недвижимите имоти“, издадено от „Университет П. 12“, Франция, както и приложението към него, което има отношение към придобитото образование. Представено е и удостоверение за успешно завършено обучение от първата година на магистърската степен /учебна 2022/2023 г./ по специалност „Право на недвижимите имоти“, издадено от „Университет П. 12“, Франция и приложението към него, което е част от двугодишната магистърска програма, водеща до финалната диплома за висше образование Master във Франция.

От приложението към дипломата за висше образование на ОКС „бакалавър“ по специалност „Право“, издадено от „Университет П. 12“, Франция е видно, че обучението е с продължителност 6 семестъра и присъдени 180 ECTS.

От приложението към удостоверението за успешно завършено обучение за магистърска степен по специалност „Право на недвижимите имоти“, издадено от „Университет П. 12“, Франция се установява, че броят на присъдените кредити е 120, ECTS, а продължителността на проведеното обучение е 4 семестъра.

Общата продължителност на обучението е 10 семестъра, с общо присъдени кредити - 300 ECTS. Направен е извод, че от приложението към дипломата за висше образование на ОКС „бакалавър“ по специалност „Право“, издадено от „Университет П. 12“, Франция и от приложението към удостоверението за успешно завършено обучение за магистърска степен по специалност „Право на недвижимите имоти“, издадено от „Университет П. 12“, Франция, няма данни за положени семестриални изпити по следните задължителни дисциплини, които се изискват съгласно чл. 6 от

Наредбата за специалността „Право“:

1. Административно право и административен процес - 150 часа;
2. Финансово право - 105 часа;
3. Облигационно право-165 часа;
4. Семейно и наследствено право - 105 часа;
5. Международно частно право -105 часа;
6. Трудово право - 135 часа;
7. Осигурително право - 75 часа;
8. Гражданско процесуално право - 180 часа;
9. Наказателно процесуално право - 135 часа;
10. Право на Европейския съюз – 75 часа.

В оспорвания акт е отразено също, че е взета предвид и представената от заявителката Г. допълнителна справка относно изучаваните дисциплини по специалност „Право“.

Посочено е още, че съгласно Наредбата за единните държавни изисквания за придобиване на висше образование по специалността „Право“ и професионална квалификация "юрист", обучението на студентите по специалността „Право“ завършва с полагане на държавни изпити по публичноправни, по гражданскоправни и по наказателноправни науки, като държавният изпит е писмен и устен. Видно от приложението към представената за признаване диплома за висше образование на ОКС „бакалавър“ по специалност „Право, издадено от „Университет П. 12“, Франция и от приложението към удостоверението за успешно завършено обучение за магистърска степен по специалност „Право на недвижимите имоти“, издадено от „Университет П. 12“, Франция, не са положени държавни изпити по смисъла на Наредбата, а е защитена една дипломна работа за ОКС „магистър“.

Поради това е направен извод, че посочените различия поотделно и в тяхната съвкупност са съществени, което дава достатъчно основание да се направи извод, че обучението не съответства на държавните изисквания за придобиване на висше образование по специалността „Право“ и професионална квалификация „юрист“.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена в законоустановения срок и от лице с правен интерес от оспорването на неблагоприятен за него административен акт.

Решението е издадено от компетентен орган. Съгласно чл. 7 от Наредбата за държавните изисквания за признаване на придобито висше образование и завършени периоди на обучение в чуждестранни висши училища /Наредбата/ процедурата по признаване на висше образование, придобито в чуждестранни висши училища, се организира от висшето училище в случаите по чл. 6, т. 1 /продължаване на обучение/ и от министъра на образованието и науката чрез Националния център за информация и документация /НАЦИД/ в случаите по чл. 6, т. 2 /достъп до пазар на труда, докторантура и други цели, когато заявителят има правен интерес/.

Процедурата се провежда при условия и по ред, определени със съответните правилници на висшите училища и с Устройствения правилник на НАЦИД. Съгласно чл. 23, ал. 2 от ПУД на НАЦИД мотивираният отказ да бъде признато висше образование се подписва от изпълнителния директор на центъра или от упълномощено от него длъжностно лице. В отказа може да се включи препоръка за възможните мерки, които лицето да предприеме, за да получи признаване на по-късен етап, включително полагане на допълнителните изпити.

Преди произнасяне на директора на НАЦИД, представените дипломи са разгледани от Съвета по академично признаване, проведена е процедурата по чл. 16 и 20 от ПУД на НАЦИД. Изготвено е становище с посочено несъответствие на данните за проведеното обучение и държавните

изисквания за придобиване на висше образование в съответната специалност, като е дадено предложение за решение по казуса. Заседанието на съвета е проведено в необходимия кворум, като за заседанието е изготвен протокол, подписан от председателя и секретаря - чл. 20, ал. 5 от ПУД на НАЦИД.

Съгласно чл. 5 от Наредбата за държавните изисквания за признаване на придобито висше образование и завършени периоди на обучение в чуждестранни висши училища, признаването на висше образование, придобито в чуждестранни висши училища, е официално писмено потвърждение на стойността на дипломата за висше образование или на друг аналогичен документ, издаден от образователна институция, призната от компетентен държавен орган за част от системата на светското висше образование на съответната държава. В чл. 12 от Наредбата е предвидено, че признаване на висше образование, придобито в чуждестранни висши училища, се отказва, когато се установят съществени различия между данните от представените документи и държавните изисквания за придобиване на висше образование в Република България.

Признаването на придобито висше образование в чуждестранни висши училища се извършва съгласно разпоредбите на ЗВО и по реда на издадената на основание чл. 9, ал. 3, т. 9 от същия Наредба за държавните изисквания за признаване на придобито висше образование и завършени периоди на обучение в чуждестранни висши училища.

Съгласно чл. 7 от Наредбата, процедурата по признаване на висше образование, придобито в чуждестранни висши училища, се организира от висшето училище в случаите по чл. 6, т. 1 /продължаване на обучение/ и от министъра на образованието и науката чрез Националния център за информация и документация /НАЦИД/ в случаите по чл. 6, т. 2 /достъп до пазар на труда, докторантура и други цели, когато заявителят има правен интерес/. Настоящият случай попада в хипотезата на чл. 6, т. 2, предложение първо - улесняване на достъпа до пазара на труда.

Съгласно чл. 11 от Наредбата, признаването се извършва чрез оценяване на съответствието на данните от представените документи с държавните изисквания за придобиване на висше образование в Република България, както и се отчитат определени показатели, сред които: съотношение на учебните дисциплини и на техните хорариуми, които осигуряват фундаменталната, специалната и специализираща подготовка, резултатите от обучението като съвкупност от придобитите знания, умения и компетентности през периода на обучение, начин на дипломиране.

Съществуващите държавни изисквания за придобиване на висше образование по специалността "Право" са определени в Наредбата за единните държавни изисквания за придобиване на висше образование по специалността „Право“ и професионална квалификация "юрист" /Наредба по специалността „Право“/.

В чл. 12, ал. 1 от Наредба за държавните изисквания за признаване на придобито висше образование и завършени периоди на обучение в чуждестранни висши училища е предвидено, че признаване на висше образование, придобито в чуждестранни висши училища, се отказва, когато се установят съществени различия между данните от представените документи и държавните изисквания за придобиване на висше образование в Република България.

В оспорваното решение е прието, че жалбоподателката не е положила 10 от задължителните дисциплини, посочени в чл. 7 от Наредбата за единните държавни изисквания за придобиване на висше образование по специалността "Право" и професионална квалификация "юрист", а именно: Административно право и административен процес, Финансово право, Облигационно право. Семейно и наследствено право, Международно частно право, Трудово право, Осигурително право, Гражданско процесуално право, Наказателно процесуално право, Право на Европейския съюз, както и държавните изпити по публичноправни, по гражданскоправни и по

наказателноправни науки в избрано от заявителката акредитирано висше училище на територията на Република България.

Установява се от доказателствата по делото, че продължителността на обучението на К. С. Г. е 3+2 години, общ хорариум и/или придобити кредити 300 ECTS, начин на дипломиране - защита на дипломна работа - магистърска теза. Съгласно чл. 6, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата за единните държавни изисквания за придобиване на висше образование по специалността „Право“ и професионална квалификация "юрист", обучението за придобиване на висше образование по специалността "Право" на образователно-квалификационна степен "магистър" е с продължителност не по-малко от 10 семестъра и с минимален хорариум 3500 учебни часа. По настоящото дело не се оспорва от страните, че изискването по чл. 6, ал. 1 и ал. 2 относно продължителността на обучението и на хорариума е изпълнено.

В конкретния случай в хода на административното производство е допуснато нарушение на чл. 35 от АПК, тъй като не са изяснени факти и обстоятелства от значение по случая. Съгласно чл. 6, ал. 1 и ал. 2 от Наредба за единните държавни изисквания за придобиване на висше образование по специалността "Право" и професионална квалификация "юрист", обучението по специалността "Право" в образователната и квалификационна степен "магистър" се извършва чрез изучаване на задължителни, избираеми и факултативни дисциплини. Задължителните учебни дисциплини и минималният им хорариум при обучение в специалността "Право" по чл. 1, ал. 2 са както следва:

1. История на държавата и правото - 75 часа;
2. Обща теория на правото - 105 часа;
3. Конституционно право - 135 часа;
4. Гражданско право /обща част/ - 120 часа;
5. Административно право - 90 часа;
6. Административен процес - 105 часа;
7. Вещно право - 90 часа;
8. Международно публично право - 105 часа;
9. Финансово право - 105 часа;
10. Облигационно право - 165 часа;
11. Наказателно право - 180 часа;
12. Семейно и наследствено право - 105 часа;
13. Международно частно право - 105 часа;
14. Трудово право - 135 часа;
15. Търговско право - 165 часа;
16. Осигурително право - 75 часа;
17. Гражданско процесуално право - 180 часа;
18. Наказателно процесуално право - 150 часа;
19. Данъчно право и процес - 75 часа;
20. Право на Европейския съюз - 120 часа;
21. Защита правата на човека - 75 часа.

От представените в хода на административното производство доказателства се установява, че жалбоподателката е изучавала дисциплините: Общо въведение в правото; История на правото; Социология и философия; Политически живот, Административно право, Административни институции, Административно имуществено право, Съдебни спорове – урбанизъм, отговорност, Право на урбанизма, Право на урбанизма задълбочено, Общо данъчно право, Данъчно право на недвижимите имоти и урбанизма, Обезпечение и вписване на имоти, Финансиране на

строителството, Публични финанси, История на публичните институции, История на облигационното право, Специални договори, Отговорност на строителите, Гражданско право: договор, Гражданско право: отговорност, Сключени договори между професионалисти, Семейно право, Право на личността, Право на собственост, Имуществено гражданско право, Данъчно право на недвижимите имоти и урбанизма, Сравнително право на недвижимите имоти, Имуществено гражданско право, Международни отношения, Общностно институционно право на ЕС, Институции и ЕС, Обществена сделка, Право на строително застраховане, Социално право, Сключени договори между специалисти, Административно вещно право, Запознаване с професионалния живот, Право на основните свободи, Частно съдебно право, Право на урбанизма, Право на урбанизма задълбочено, Гражданско право на продажбите, Отговорност на строителите, Съдебни спорове - урбанизъм, Наказателно право 1 Наказателно право 2, История на криминалното право, Съдебни институции, История на европейските държави и др.

В депозираното от нея писмо в хода на административната преписка, К. Г. е представила разяснение относно задължителните дисциплини, които е изучавала по време на обучението си, като е уточнила кои от тези дисциплини съответстват на задължителните дисциплини по чл. 6 от Наредбата за специалност „Право“.

По никакъв начин в оспорвания акт обаче не е обсъдено поради каква причина посочените от заявителката като съответстващи дисциплини на Административно право и административен процес, Финансово право, Облигационно право. Семейно и наследствено право, Международно частно право, Трудово право, Осигурително право, Гражданско процесуално право, Наказателно процесуално право, Право на Европейския съюз, съгласно чл. 6 от Наредбата за специалност „Право“, не са взети предвид от административния орган.

В тази връзка в противоречие с чл. 35 от АПК не е изисквана и представена информация от „Университет 12 П.“ относно изучаваните дисциплини и посочени от заявителката като съответстващи на задължителните по чл. 6 от Наредбата за специалност „Право“ - Административно право и административен процес, Финансово право, Облигационно право. Семейно и наследствено право, Международно частно право, Трудово право, Осигурително право, Гражданско процесуално право, Наказателно процесуално право, Право на Европейския съюз.

Не е направена и преценка дали чрез изучаването на същите се покрива задължителният хорариум по чл. 6, ал. 2 от Наредбата за специалността „Право“.

Съгласно чл. 10, т. 2 от Наредбата за държавните изисквания за признаване на придобито висше образование и завършени периоди на обучение в чуждестранни висши училища /Наредбата/ признаването на висше образование на образователно-квалификационни степени "бакалавър" и "магистър" включва проверка на автентичността на документите по чл. 4, ал. 1 и оценяване съответствието на данните от тях с държавните изисквания за придобиване на висше образование в Република България.

В административното производство се изследват начинът на приемане на студентите; продължителността на обучението; общият хорариум на изучаваните учебни дисциплини и/или придобити кредити; съотношението на учебните дисциплини и на техните хорариуми, които осигуряват фундаменталната, специалната и специализиращата подготовка; съотношението на учебните дисциплини и на техните хорариуми, които осигуряват теоретичната и практическата подготовка; резултатите от обучението като съвкупност от придобитите знания, умения и компетентности през периода на обучение; начинът на дипломиране /чл. 11, ал. 2 от Наредбата/.

Съгласно чл. 11, ал. 3 във връзка с чл. 4, ал. 1 от Наредбата, "признаването на висше образование се извършва в съответствие с придобитата образователно-квалификационна степен /ОКС/,

удостоверена с диплома или с друг аналогичен документ, издаден от образователна институция, призната от компетентен държавен орган за част от системата на светското висше образование на съответната държава". В конкретния случай е представен такъв аналогичен документ - удостоверение от 26. 11. 2024 г., поради все още неиздадена диплома.

Видно от приложените по делото документи, безпротиворечиво е установено успешното обучение от страна на К. С. Г. в „Университет 12 П.“, Франция и получаването на ОКС „Бакалавър“ и ОКС „Магистър“ по специалността „Право“, след положително оценяване на всички изискуеми изпити от съответната учебна програма и положителна оценка на дипломна работа.

Според ответната страна не са положени семестриални изпити по задължителните дисциплини Административно право и административен процес, Финансово право, Облигационно право. Семейно и наследствено право, Международно частно право, Трудово право, Осигурително право, Гражданско процесуално право, Наказателно процесуално право, Право на Европейския съюз.

В конкретния случай ответникът в настоящото производство не е извършил проверка дали материалите по посочените предмети се разглеждат в съдържанието на други предмети, които са изучавани от заявителката по време на нейното обучение за придобиване на ОКС „Бакалавър“ и ОКС „Магистър“ в посочения чуждестранен университет, както и какъв е общият хорариум на часовете за съответните дисциплини.

В тази връзка лаконичното посочване, че са съобразени представените от заявителката документи по никакъв начин не може да се приравни на мотиви, от които безспорно да се установи поради какви съображения административният орган е приел, че посочените от заявителката изучавани от нея дисциплини не следва да се вземат предвид като включени в съдържанието и обема на дисциплините по чл. 6, ал. 2 от Наредбата за специалността „Право“ и за които с оспорваното решение ѝ е препоръчано да положи изпити.

Несъобразяването с разпоредбата на чл. 35 от АПК и липсата на мотиви, от които да се установи поради какви аргументи изучаваните от заявителката дисциплини не следва да се разгледат като част от съдържанието на липсващите дисциплини по чл. 6 от Наредбата за специалността „Право“ представлява съществено процесуално нарушение, което налага отмяна на оспорваното решение.

Преписката следва да се върне на административния орган за ново разглеждане и произнасяне, който да извърши проверка относно съдържанието и хорариума на изучаваните от заявителката дисциплини в „Университет 12 П.“, след което да извърши преценка на кои от задължителните дисциплини по чл. 6, ал. 2 от Наредбата за специалността „Право“ съответстват изучаваните от К. Г. дисциплини и при съответствие, покрит ли е необходимият хорариум, като изложи съответните мотиви.

При извършването на тази преценка административният орган следва да се съобрази с разпоредбите на действащата Наредба за единните държавни изисквания за придобиване на висше образование по специалността „Право“ и професионална квалификация "юрист" /обн. ДВ, бр. 55/15. 07. 2022 г./ относно задължителните дисциплини и техния хорариум и която Наредба е актуална както към датата на депозиране на заявлението и на издаване на оспорвания акт, така и към настоящия момент.

В оспорваното решение издателят на акта неправилно се е позовал на отменената Наредба за единните държавни изисквания за придобиване на висше образование по специалността „Право“ и професионална квалификация "юрист" от 1996 г., /отм. ДВ, бр. 55/15. 07. 2022 г./, в която както задължителните дисциплини, така и техният хорариум се различават от

тези, които са задължителни към датата на оспорваното решение, което обстоятелство също налага отмяна на обжалвания акт.

При този изход на спора и предвид направеното искане, на жалбоподателката следва да бъдат възстановени направените по делото разноски в размер на 10 /десет/ лева държавна такса. От представения по делото договор за правна защита и съдействие се установява, че К. С. Г. е упълномощила адв. Е. С. да я представлява в настоящето производство, като договорът е сключен при условията на чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата /ЗА/. С оглед на изхода на делото и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗА, са налице предпоставките на адвоката, оказал безплатна правна помощ, да бъде присъдено адвокатско възнаграждение в размера, определен в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/ 09. 07. 2004 г. за възнагражденията за адвокатска работа, поради което Националният център за информация и документация следва да бъде осъден да заплати на адвокат Е. С. възнаграждение в размер на 1000 /хиляда/ лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 53-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение рег. № 06-00-25/ 25. 02. 2025 г., издадено от изпълнителния директор на Национален център за информация и документация.

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне, съобразно мотивите на настоящия съдебен състав и в 14-дневен срок от получаване на преписката.

ОСЪЖДА Национален център за информация и документация да заплати на К. С. Г. сумата от 10 /десет/ лева, представляваща направените по делото разноски за държавна такса.

ОСЪЖДА Национален център за информация и документация да заплати на адв. Е. С. сумата в размер на 1000 /хиляда/ лева, на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

ПРЕПИСИ от решението да се изпратят на страните.

Съдия: